

## En naken Gud

Pennan ritat punkter

Orden blöder

Det närmar sig och avsatsen står väntandes  
vid bryggan.

Det är stilla nu. Om du frågade mig vem  
jag var jag skulle tveka säkerligen snubbla  
säkerligen lämna.

Min ryggstavla som en siluett av definitionen  
jag. Jag som alltid återvänder aldrig på  
allvar lämnat. Hade just lämnat scenen  
mitt i för att tvingas återvända.

Ibland slår tanken slint och eld uppträffas  
på nytt. Kanske är jag mer jag nu kanske  
är ett jag i utveckling per definition mer  
jag allteftersom.

En vägg hånlar. Du? Vem faan är du att  
uttrycka detta? Vem i helvete bryr sig?

Ingen särskild förstås. Ingen alls.

Den store har ställts så nära att han  
bländar. Som en sol utan ände utan  
motpol. Som ett skådespel på allvar  
utan publik så ska hon binda ihop  
trasslet. Utan att hon flyttade. Lämnade.

Hon har fått två blå stövlar. Som en  
leksaker ligger de bland de andra utspridda  
på balkongens uppvärmda betong.

Ett helt år. Ett helt nytt liv.

Tankar tänkta utan en uns av viljan  
att visa. Förutom de två som kröp ihop  
tillsammans i ett försvarstal utan ord.

Ur detta tomrum skall ett rum nu fyllas

Och hon har ingen aning om hur?

Tulpanerna har slocknat. Doften av  
apelsin har falnat.

Vad fanns på riktigt annat än  
vår egna bild redigerad av en annan?

Här sitter vi då med kartans slitna delar  
utspridda över golvet med en sorg så  
vid att livet framför oss vår framtid  
inget annat kan än gapa tom.

När en grund har den verkliga meningen  
dold hur vi än hamrat ?

då vitnar tröttnar muskeln för en tid

och hon ser undret ser livet mitt i  
inget.

Fingrarna kommer vrida om nyckeln  
till bilen kommer vrida ratten besöka  
de hon hittills alltid har besökt.

Livet rullar. För liv är liv.

Hon saknar honom utan att förmå att  
sakna. Hans milda blick hans sätt att

sprida hopp. Hon vet att något anas  
men ingenstans där allting annars  
känts finns längre kvar.

Som om någon plockat ur en kroppsdel  
till för att ta del av livet. Känns märkligt  
konstigt att benämna det för hjärtat

hon älskar ju ännu

Kärleken håller henne kvar. Förlamar.

L

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Andra kapitel med Poeter.se id #50554 innehar upphovsrätten